

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marțea, Joi și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru strelnătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei arhidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 47
Correspondențele sunt a se adresa la
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 30.
Epistole nefrancate se refușă. — Articuli nepublicați nu se înapoiază

INSERTIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori
15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr
pentru fie-care publicare.

Sibiu, 15 Februarie.

În toate părțile locuite de români s'au ținut întruniri de alegători pentru de a combate proiectul de lege despre asilele de copii trecut deja prin dieta țerei.

Acosta modalitate de a da expresiune nemulțămirei, ce există în țără și cu deosebire există între naționalitățile nemagiare este permisă prin legile țerei, și cetățenii nu au decât să facă sau să nu facă us de ea.

Cei ce nu sunt scurți de memorie, cei ce nu sunt preocupați vor ști, că acosta modalitate de a combate acest proiect de lege a fost propusă tocmai de noi acesti dela „Telegraful Român”, atunci, când am combătut întrunirile în sinode parohiale, atunci, când am dis că nu e bine ca se facem politică în biserică și încă în sinodele parohiale, cari au cercul lor de activitate prescris în lege și preste care nu pot trece, fără să provoace susceptibilități, fără să dea ansă puterii statului de a surprinde lumea cu nouă măsuri de apăsare, de cari mulțămia Domului avem și așa destule.

Când am avut tăria de suflet de a le spune confrăților nostri acestia, atunci am fost stigmatizați cu tot felul de epitete.

Au trecut câteva săptămâni ori luni de atunci și aceia, cari ne au combătut atunci, au venit și au acceptat ideia noastră și întrunirile românilor din diferitele centre ale țerei sunt o dovadă puternică, că noi am avut dreptate, când nu am conșes ca atari manifestațiuni să se facă în biserică și sub conducerea omenilor bisericei, ci am dis să se facă de cetățeni, și cetățen este și preotul și protopopul.

„Gazeta Transilvaniei” scia ce face, când îndemna, că tocmai sinodele parohiale să ridice proteste, și scia și aceea, că ale cui interese sunt în joc și de aceea noi am fost în clar cu situațiunea, în care ar fi dorit să ne împingă biserică noastră.

Atunci am înțeles pe frații dela „Gazeta” ce vor, cu sfaturile lor cele dulci și ademenitoare.

Nu-i mai înțelegem acum, când se plâng în continuu, că arhierii români nu au făcut nici un pas, ca să împedece ca acest proiect nefericit să nu vină pe masa dictei.

Ei bine! Ore nu știu frații dela „Gazeta”, că în ancheta pregătitoare nu a fost chemat nici un arhieriu român, ci a fost chemat numai singur su perintendentul Teutsch din Sibiu, fără ca în comisiune să potă străbate și el cu vre-o modificare propusă?

Ore nu știu, că arhierii nostri nu sunt de puțați dietali, și nefind nu au putut lua parte la desbateri în parlament, ci trebuiau să aștepte până ce vine proiectul în casa de sus?

Sau dór vor frații dela „Gazeta” ca arhierii nostri să mērgă și ei la meetingurile populare?

A lovi fără nici o cruțare, a submina vața arhierilor prin frase, cum sunt și cele din prim articolul din 12/24 Februarie, este o meserie nedemnă de o fôia, care are pretensiunea de a reprezenta opiniunea publică a românilor din Ardél.

Fie siguri, că arhierii nostri precum la 1879 și la 1883 și au făcut datorința de adevărați păstori ai bisericei și o vor face și acum, și dacă e vorba, că la 1883, arhierii nu au pășit solidar, nu au lucrat mână în mână, aibă și curajul să o spună anume, care dintre arhierii a fost, care nu au mers solidar, care a abandonat stindardul în mijlocul focului de luptă, care a zădărnicit pășirea solidară și prin a cărui procedere s'a slăbit puterea de resis tință, ce s'a opus atunci acelei nefericite legi pentru scôlele medii.

„Gazeta”, nu are curajul să iasă cu colorea pe față, „Gazeta” face pe toți arhierii responsabili de cele petrecute la 1883, până când bine scie, că cum s'au petrecut lucrurile atunci, bine scie, că unicul care a purtat lupta în acele zile grele a fost arhieriscopul și metropolitul nostru, părăsit de toți ceialalți arhierii de confesiunea gr. catolică

Curentul cel blăstămat, spiritul ce domnesce ađi în cercurile magiare este, cauza, că dela 1879 încôce magiarii au devenit tot mai îndrăsneți în planurile și tendințele lor, ér nu arhierii români, cari la rëndul lor fie-care are la inimă binele și prosperarea credincioșilor sei, și de acosta vor fi convinși și cei dela „Gazeta”, cari numai de atunci încôce au făcut cunoscința cu curțile de jurați și cu temnițele unguresci și de sigur, că nu „arhierii” vor fi contribuit și la aceste măsuri în adevăr reprobate de totă lumea de bine.

Combată ce e de combătut, dar nu caute după cusuriri acolo unde nu le află, decât pisma și rē utatea.

Revista politică.

Foile franceze continuă a se ocupa cu situațiunea românilor din țările de sub corôna sântului Stefan.

Așa în zilele trecute diarul „L'Europe” a criticat aspru referințele din lăuntru Ungariei și a con-

damnat spiritul de magiarizare, ce se observă pe tôte terenele, unde lucrăză magiarii.

Tot în sensul acesta vorbesce „La nouvelle Revue.”

Diarul „Le Memorial Diplomatique” în numărul seu din urmă sub titlul „Roumains et magyars” face un studiu mai amănunțit al raporturilor dintre aceste două naționalități, accentuând, că românii și acum trăsesc sub absolutism, cu deosebirea numai, că absolutismul de acum se chiamă dualism și nu e absolutismul german.

Magiarii, cari încă au gustat asprimea absolutismului, n'au învățat a se cunoșce și prin atitudinea lor provocătoare pun stavilă încheșării unui federalism logic și echitabil și prin hegemonia lor portă o continuă agitațiune în imperiu Diarul din cestiune impută Sêrbiei, Rusiei și României pentru-ce nu intervin pentru națiunile din Transilvania contra agitațiunii criminale a magiarilor, cari eri numai erau și ei sclavi ai Austriei germane. Și dacă sêrbii și Rusia refușă a interveni au o duplă datorință români din regatul danubian a interveni pentru români din Transilvania, al căror număr e mai considerabil ca al Greciei și ca al Sêrbiei.

Cestionata fôie se ocupă apoi cu proiectul pentru asilele de copii, cum el a fost discutat în camera magiarilor și despre mișcările românilor contra lui și provôcă pe sași, pe sêrbi și pe slavi să se împreune cu românii și se protesteze și ei energie contra acestui proiect.

Agitațiunile electorale în Cislaítania se continuă în tôte părțile.

Societatea politică „Concordia” din incidentul alegerilor a emis următorul Apel:

Concetățeni alegători!

Cu prea înalta patentă din 23 Ianuarie 1891 a Maiestății Sale prealuminatul nostru împărat și duce s'a disvoltat camera deputaților a senatului imperial.

Alegerile pentru noul parlament sunt escrise acum, și anume pentru ținuturile rurale pe ziua de 2 Martiu, pentru cele orașanesci de ziua de 4 Martiu ér pentru colegiul proprietarilor mari pe ziua de 7 Martiu 1891 st. n.

A sosit deci timpul ca poporul nostru să se folosescă iarăși de dreptul seu politic de a-și alege deputații pentru senatul imperial: deputați care, în înțelesul constituțiunii, se fie reprezentanții adevărați ai țerii, ai intereselor și dorințelor poporului; deputați dela care, în înțelesul declarațiunii autoritative publicate împreună cu prea înalta patentă împăratătescă, se cere ca se fie bărbați însuflețiți de patri-

FOIȚA.

Rađe de lumină din Talmud de rabinul I. Stern.

În românesce de Jeronim Barițiu.

Cine e înțelept? — cel care învață dela ori-cine.
Cine e tare? — cel ce se învinge pe sine însuși.
Cine e bogat? — cel ce se mulțămesc cu al seu.
Cine e stimabil? — cel ce stimăză pe ômeni.

Rabinul Iochanan ben Sakkai avea cinci învățăcei: Elieser, Iosua, Iose, Simon, Eleasar. Odată le dîse măiestrul: Ghiciți! cum se numesc cel mai mare bun la care să aspire ômenii? — Elieser dîse: Un ochiu bun (a dorî binele altuia fără a l'invidia). Iosua: Un amic bun. Iose: Un vecin bun. Simon; Prevedere. Eleasar: O inimă bună. — La acesteia măiestrul dîse: Eleasar a dat rēspunsul cel mai bun. Pentru că o inimă bună cuprinde tôte bunurile în sine.

Cel crud nu se teme de păcat. Cel ignorant nu pôte fi pios. Cel sficios nu pôte învăța. Cel furios nu pôte învăța pe altul. Cel care se negustoresce prea mult, nu va fi înțelept.

Multă carne, mulți vermi. Multă avuție, multe griji. Multe femei, multă superstițiune. Multe servitôre, multă desfrânare. Multe slugi, multe furtișaguri. — Multă sciință, multă viață. Mult studiu, multă înțelepciune. Mult sfat, multă pricepere. Multă dreptate, multă pace.

Dacă nu me voi îngrijî eu de mine, cine altul o va face? Când sunt singur, ce sunt? Dacă nu acum, când altă dată?

În trei lucruri să cunoșce omul: în păhar, în pungă, în mână.

Nu căuta la sticlă, ci la cuprinsul ei.

Nu descosidera pe nimenea și nu ținea nimic de imposibil: fie-care om își are cēsul seu, fie care lucru locul seu.

Rabinul Elieser ben Simon călăria odată pe lângă țermurea unui riu mândru de bucurie, pentru că el venea din sala de prelegere, unde să distinsese în erudițiune. De odată dă cu ochii de un om fabulos de urît. Acesta salută pe rabinul prietinesce; dar acesta nu-l resalută, ci în veselia lui i strigă: Cât de frumos esci tu, amicul meu! Sunt

ôre toți concetățenii tei făcuți așa de bine ca tu? Necunoscutul rēspunse: Nu o știu, dar dute numai la măiestrul, care m'a făcut și spunei: Ce vas urît ai făcut! Rabinul înțelese nedreptatea sa.

La moment descălecă, se prosterne înaintea acelu om și-l rogă de iertare. Dar acesta supărat își continua drumul. Rabinul însă i urmă călare până la locuința lui și îl rugă érași de iertare. În fine la stăruința concetățenilor sei, cel supărat se înduplecă. Te iert, i dîse el, sub condițiunea, ca să nu mai repezezi nici odată astfel de cuvinte. Imediat alérgă rabinul în scôla și învață: în totde-una omul să fiă umilit ca trestia și nu mândru ca cedrul.

Principesa imperială din Roma își ridea de schidolitul rabin Iosua ben Chananjah dîcându-i: înțelepciune mănôsă în haină uriciôsă! Rabinul o întrebă după aceea, că în ce se pastrează vinul tatălui ei. În ulciôre de lut, rēspunse principesa. Cum, o apostrofă el, împăratul să nu-și conserveze vinul în vase de aur? Principesa înțelese și dete ordin sclavilor ei să goléscă vinul în ulciôra de aur. În timp scurt însă el să oțăți. Mi-ai dat un sfat réu dîse ea rabinului, când acesta érași să presenta la ea. Acesta însă i rēspunse: A fost numai rēspunsul la batjocura ta: înțelepciune mănôsă în haină uriciôsă.

(Va urma).

otism, cu pricepere pentru cerințele timpului, pentru ca în unire eu elementele moderate neabătuți să lucreze pentru binele împărăției, al țării și poporului său.

Cât despre dorințele îndreptățite ale poporului nostru din Bucovina, ele sunt mai ales următoarele:

1. Păstrarea individualității istorico politice a țării pe baza legii fundamentale de stat din 21 Decembrie 1867, susținându-se neclintită autonomia ei

2. Desvoltarea culturală-națională, mai ales suficientă a școlilor populare, prin înființarea de institute de cultură corespunzătoare trebuințelor factice ale poporului nostru, prin întrebuițarea limbii poporului în toate afacerile sale cu autoritățile administrative și judecătorești ș. a.

3. Asigurarea și cultivarea intereselor sănate ale bisericii noastre ortodoxe răsăritene în înțelesul articolului XV al legii fundamentale de stat din 21 Decembrie 1867, mai ales prin activarea congresului bisericesc și prin regularea referințelor dintre biserica ortodoxă răsăritenă și stat.

4. Prosperarea economică a țării prin desărcinarea de avansele statului pentru răscumpărarea pământurilor, cum și prin mijlocirea de credite în favoarea agriculturii și industriei și mai ales prin încheierea convențiilor comerciale cu România ș. a.

5. Cultivarea bunei înțelegeri între conlocuitorii pământului ai țării.

Societatea politică „Concordia” ca organ autorizat a respice în general dorințele poporului nostru și pretensiunile lui îndreptățite, formulând dorințele enumerate, apelând, concetățeni alegători, la patriotismul și conștiința voastră, ca se încredințați mandatul de deputat pentru senatul imperial numai acelor bărbați, care au dat dovezi, că au o inimă simțitoare pentru poporul nostru, bărbați care știu așteptul dorințelor lui sus arătate și vor sta cu seriozitate convenită pentru realizarea lor, bărbați dela care se poate aștepta, că vor corespunde cu vrednicie încrederei ce poporul o pune în ei, desvoltând o activitate rodnică întru binele și sporirea împărăției, a țării și poporului nostru.

Tot deodată recomandă comitetul acestei societăți pentru cercul Cernăuți — Sirete — Storojineți pe dl baron Eudociu H o r m u z a c h i, er pentru cercul Suceava — Rădăuți — Câmpulung pe lancu L u p u l. —

Presa germană accentuează de câtva timp cu mare satisfacție șirul de mici dar neîntrerupte simptome ale unei apropieri între Germania și Franța. Scrisoarea împăratului Wilhelm cu ocazia morții lui Meissonier, decorarea de către președintele republicii franceze a celebrului fiziolog german Helmholtz, participarea artistilor francezi la expoziția internațională din Berlin și mai ales primirea ce s'a făcut împărătesei Frederic în Paris sunt tot atâtea semne, că ghița ce d'atâtea timp esista între Franța și Germania promise să se potă rupe. Este aproape sigur, că împărătesa Frederic s'a dus la Paris ca se mijlocescă și în persoană participarea artistilor francezi la expoziția din Berlin, a cărei protectoare va fi împărătesa.

„Freisinnige Zeitung” face asupra acestei călătorii următoarele reflecții:

După războiul din 1870, împărătesa Frederic e cel dintâiu membru al familiei Hohenzollern, care vizitează capitala Franței. E un simptom imbucurătoriu de o mai liniscită și mai pacinică dispoziție din ambele părți, că a devenit posibilă o astfel de vizită. Prințul Bismarck nu s'ar fi învoit cu așa ceva. Impărătesa Frederic e, ca și decedatul ei soț, o protectoare a artelor și astfel cea mai nimerită persoană, care se încerce să vadă întru cât simptomele unei astfel de dispoziții mai pretinse sunt justificate. Poporele ved în călătoria împărătesei Frederic un eveniment, care poate contribui la păstrarea și consolidarea păcii.

Corespondențe particulare

ale „Telegrafului Român”.

Valea Almașului, 10 Februarie 1891. Onorate Dle redactor! Noue, din acestea părți extreme ale arhidiecesei, numai rar de tot ni se dă ocaziune ca se putem înregistra în viața noastră și câte un act, ce se ne înveselescă și se ne scotă de sub jugul greutăților zilnice, pentru aceea cu plăcere profit de ocaziune a ve ruga, ca se binevoiți a da loc în preful nostru diar „Telegr. Român”, înregistrarea unui act prea frumos, ce a decurs la 7/19 lunei curente.

La 16 Decembrie a. trecut s'a chirotosit întru protopresbiter, alesul și denumitul nostru protopresbiter P. O. D. Paul Rosca, dar dsa se vede, că a vrut să încungiere ori ce sgomot din acest incident, pentru-că într'o bună dimineață numai ne am pomenit, că prin un circular al Escel. Sale, bunul nostru arhiepiscop și metropolit ni se prezintă, ca instituit după toate formele din vigore.

Nu putea rămâne însă, ca preoții, învățătorii și credincioșii acestui protopresbiterat să nu-și exprim

simțimentele lor de iubire și bucurie față de conducătorul lor, și din acest incident, și pentru aceea de fericită trebuie se numesc idea a lor câtiva preoți, cari cu datul 25 Ianuarie a. c. au emis un circular convocătoriu, ca preoțimea, învățătorimea, și câte un fruntaș din fie-care comună, Joi în 7/19 Februarie a. c. se se prezintă în Fizeș Sâmpetru, la locuința protopresbiterului, pentru de a-l felicita și a-și exprima bucuria din incidentul instituirii lui de protopresbiter în formă definitivă.

Punct la 11 ore a. m. s'a întrunit aproape întreaga preoțime și învățătorime tractuală și câte un reprezentant din fiesce care parohie în comuna învecinată Hida, de unde în ordine esemplară 15—16 căruțe au plecat spre Fizeș-Sâmpetru.

Ajunși aici, din încrederea preoțimei și a poporului, bravul nostru paroch Gavril Mureșan din Jimborul mare a fost însărcinat de a interpreta simțimentele de felicitare a preoțimei și poporului față de șeful lor tractual, carele luânduși un text foarte potrivit din s. scriptură, după-ce în câteva cuvinte bine alese a accentuat meritele răposatului protopresbiter Petru Rosca, accentuând activitatea de până aci a nou denumitului protopresbiter ca preot și adm. protopresbiteral, prin care și a știut asigura iubirea și stima tuturor din acest tract, precum și încrederea autorității supreme bisericesci, asigurându-l și pe viitoriu din partea preoțimei și a poporului despre iubirea și spriginirea în greua sa sarcină, și dorindu-i zile îndelungate și rezultatele cele mai strălucite a lucrării sale spre binele și prosperarea acestui protopresbiterat!

Din partea învățătorime a fost felicitat prin tinerul învățătoriu Ioan Rachiș, carele arătând pe scurt însemnătatea școlii, accentuând, că învățătorimea tractuală, și exprimă simțimentele sale de felicitare cu tot devotamentul, pentru că cunoscută fiind activitatea nou denumitului protopresbiter pe terenul instrucțiunii și ca fost învățătoriu și ca inspector districtual, este pe deplin convinsă, că activitatea sa va fi cea mai binefăcătoare și în această privință, și va succede, ca se conducă naia bisericii noastre din acest tract prin toate furtunile și greutățile, încât ea se ajungă la limanul cel dorit!

Repețite și entusiaste urări de „Se trăescă” a fost refrenul la ambele acestea vorbiri, la cari P. O. D. protopresbiter plin de emoțiune, în cuvinte pline de simțimente a mulțamit preoțimei, învățătorime și poporului pentru această manifestațiune a iubirei lor către dânsul atât de sârbătoresce, și adresându-se către preoțime o a sigurat, că precum în trecut, așa și în viitoriu va și nisui din toate puterile a corespunde pe deplin așteptărilor legate de activitatea sa, rugând de altă parte pe preoțime ai da cu toate ocaziunile și întru toate posibilul ajutoriu. Referitoriu la învățătorime accentuând, că este pătuns de greua pozițiune a învățătorilor nostri, dar să nu părădă diu vedere nici pe un moment chemarea sublimă ce o au pentru creșterea și cultura poporului nostru, dela care depinde și viitorul neamului nostru, și o asigură despre spriginul seu binevoitoriu între toate împregiurările.

Apoi adresându se către popor, și deasemenea mulțamindu-i pentru această manifestațiune de iubire fiescă, îl asigură că până când poporul va sta pe bazele puternice ale credinței și moralității, ori ce greutate va suporta cu ușurătate, și ascultând de înțeleptă conducere a conducătorilor lui naturali, pe lângă prea frumoșele drepturi ce le dă biserica noastră fiesce cărui individ, prosperarea în toate direcțiunile este mai presus de ori ce indoelă.

Petrecându se astfel această manifestațiune de iubire, stimă și încredere a preoțimei, învățătorime și poporului față de iubitul lor șef, toți cei prezenți au fost întruniți la un prânz comun în casa ospitală a protopresbiterului. Lucru de sine înțeles, că ca de regulă la astfel de ocaziuni, n'a lipsit nici de aici toastele cari de cari mai animate, pentru Escel. Sa prea bunul nostru arhiepiscop și metropolit; pentru Preaveneratul Consistoriu arhidieceșan; pentru protopresbiterul tractual etc. etc. încât cugetai se numai aibă sfârșit.

Afel a decurs acest act sârbătoresc pentru protopresbiteratul nostru, cam până la 4 ore p. m. când P. O. D. protopresbiter mulțamind încă odată pentru imponenta felicitare ce i s'a făcut, în aceea și ordine ca și la venire, fiesce carele s'a rentors la ale sale.

Un participant.

Ordinea și esactitatea în oficiu.

A și ține lucrurile în ordine, a avé pentru toate un loc, și să fie toate la locul lor, este nu numai estetic dară și util, totdeodată. Ordinea ce se recomandă aci se refere la purtarea lucrurilor scripturistice oficiose ale parochului, și la arhivul parochial.

Au fost timpuri când la preoți nu aflai nici urmă de arhiv, actele oficiose nu se păstrau decât timp scurt neavând ei nici un loc anumit pentru păstrarea loc. Alții mai conservativi, deși nu stiau

se pună actele oficiose în rând, le păstrau în vre-o ladă deși în disordine. Acestia din urmă au lucrat mai bine, decât aceia, cari le au dat perdarii.

Acestea sunt lucruri cari trebuie acoperite cuvelul trecutului, în ziua de astăzi nu ne mai putem închipui un preot să-și mai potă implini oficiul seu numai încâtva cum se cuvine, fără se aibă un protocol de esebite, un arhiv parochial.

Lucrurile preotului acum s'au înmulțit și complicat așa încât dacă nu va ține ordine în arangierea și evidență în purtarea lor, nu scie afla nici odată lucrul dela capăt. Vine în pozițiune a nu afla aceia de care are trebuință, nu scie când și ce au raportat în cutare și cutare obiect, ce conspecte au asternut la finea anului, și de acolo vine confuziunea cea mai mare că datele statistice anuale nu sunt esacte.

Mai vine și împregiurarea cu trimiterea scrisorilor oficiose prin postă, cari încă de multe ori nu ajung la locul destinațiunii. Protopopul le astéptă în zădar, preotul trăescă în convingere că le-au asternut și s'au făcut datorința, și la urmă se pomenesc cu ursore și amenințări.

Spre a evita astfelu de lucruri neplăcute, să recere ca preotul abstrăgând dela aceia că fie-care trebuie să aibă o odaie de cancelarie, care se fie ca un sanctuaru, unde cei nechemați și membrii familiei lui să nu aibă totdeuna amestec și intrare liberă, în aceea se aibă o masă de cancelarie cu stelagiu, pe care să-și arangeze arhivul și alte obiecte ținătoare de oficiul seu să aibă protocolul de esebite în protocolând fie-care act sosit numai decăt, și numerisat să-l pună la locul seu; ori-ce raport sau conspect să l facă în duplu, din care un esemplariu să-i rămână la arhiv, însemnând pe lângă protocolul de esebite în rubrica: „datul resolvirii”, și pe acela datul purisării și espedării.

Pentru espedarea scrisorilor oficiose prin postă să aibă cartea de postă, în care oficialul postal va adeveri primirea scrisoarei prin subscrierea lui în rubrica corespunzătoare.

O greutate nu puțin însemnată este pentru preot ținerea în evidență a matriculelor parochiale, din cari să se potă face în ori ce timp estrase adevărate. Dacă vrem să căutăm în matricule pe un viu ori mort, și nu scim aproscimativ anul, trebuie să frunțăm matricula ore întregi până aflăm ce căutăm, sau se nu aflăm de loc; și acesta din lipsa unui indice a matriculelor care ne arăta numai decăt locul unde să aflăm. Mai greu de aflat sunt femeile cari prin căsătorie primesc numele de familie al bărbaților, și trebuie să scii totdeuna familia în care s'au născut ca se o potă afla. Mai vine altă greutate cu indiviții născuți și cununați în alte parochii, cari sau strămutat în comună, familia întregi sau indiviți singuratici prin căsătorie, a căror etate preotul nu o are nicăiri însemnată; și pe urmă defectuositatea matriculelor vechi scrise cu litere cirile, de multe ori abia descifrabile, cari preste 50 ani întocmai hieroglifelor egiptene ne vor trebui omeni de specialitate ca să le descifreze, să ne spună sensul lor. În fața acestor greutăți un preot tiner abia se mai potă orienta acum, dară preste deci de ani? Acestea îngreunază oficiul parochului, la compunerea estraselor pentru cei îndatorati la miliție, la facerea estraselor pentru eliberări dela miliție, și mai pe sus de toate la compunerea estraselor cu ocaziunea conscrierii ce se face tot la 10 ani. Pentru cei născuți în alte comune trebuie de multe ori în graba cea mai mare să-și procure datele de lipsă dela preoții acelor comune, și până-ce vine cu toate în rând, termenele espiră, preotul apare neglijent sau face un lucru defectuos.

Spre a puté eși din acest labirint de mamicități se recomandă ca preotul să-și compună un protocol al familiilor din parochia sa în rând alfabetic, sau după numărul caselor, în care pe baza matriculei botezaților, se inducă la un loc pe o foie, familia cu toți membrii ei.

Protocolul acesta va avea următoarele rubrici: 1. Nr. curent. 2. Tom. și pagina din matricula botezaților. 3. Numele de botez și familie. 4. Anul luna și ziua născerii. 5. Anul luna și ziua cununiei capilor de familie. 6. Dacă individul e născut în altă comună numele aceleia. 7. Observări.

Mai întâiu se induc păriinții, și după aceea în rând cronologic ceialați membrii ai familiei, și fiind că acest protocol are să servescă pentru deci de ani fie-care familie 2 pagini, așa ca să se potă induce ori ce sporire a familiei. De aci înainte deodată cu inducerea casurilor de mörte sau cununie va induce tot deodată toate schimbările și în protocolul familiilor că el se fie totdeuna în consonanță cu acelea, și ca un indice al lor.

Datele de lipsă la compunerea acestui protocol pentru cei născuți în parochie le va afla în matricula botezaților, pentru cei născuți în alte comune, neăt nu se vor fi aflând documente în arhivul iparochial și le va procura dela parochii acelor comune; érá de aci nainte va fi cu băgare de samă

ca venind membrii noi în parohie, cu ocaziunea strămutării lor și procure și datele trebuincioase. Completat odată acest protocol ostenela parochului e recompensată, scutindu-l de multe frunzăriți zadarnice prin matricule, și de multe scrieri momentane pe alți parochii, atunci când lipsa îl arde la călcăe, avânduși indicele seu care-l lamuresce nu mai decât la ceea ce-i trebuie.

Ar fi de dorit ca astfel de protocoale să se pregătescă și în tipografia noastră archidieceșană; însă până atunci fie-care preot cu puțin zel își poate ajuta liniindu-și singuri călele de lipsă câte-i trebuesc așa ca să le potă lega la olaltă mai adăugând la urmă o sumă de căle pentru eventuala sporire a familiilor.

Având acest protocol va avea totdeauna în evidență numărul familiilor din parohia sa, precum și numărul sufletelor, fără ca acelea să se mai stabiliscă în tot anul, cu „mi se pare, sau potă.“

George Borzea,
paroch gr. or.

Despre învierea morților.

de
Elie Cristea.

Amin, amin grăesc vouă, cela ce aude cuvintele mele și crede aceluia, ce m'a trimis, are viață de veci, și la judecată nu va merge ci va trece din mărte la viață

sta. scriptură.

Oben, wo die Sterne glühen,
Müssen uns die Freuden blühen,
Die uns unten sind versagt;
In des Todes kalten Armen
Kann das Leben erst erwärmen
Und das Licht der Nacht enttagt.

H. Heine.

Omul, cu tôte că prin nobilele sale însușiri spirituale și prin originea sa divină, se ridică preste celelalte ființe pămîntene, totuși e supus și el morții.

Mărtea nu cruță pe nimenea. Înaintea ei se plecă împărății ca și sêracii. Ea intră fără frică în casa ori și cui în ora carea n'o așteptăm și ne ia atunci, când am mai voi să trăim. De aceea trebuie se privegiem și să fim gata, căci „când dobândim lumea, atunci în grôpă ne sălășluim“.

Mărtea consista în despărțirea sufletului de trupul, în care timp mai lung sau mai scurt a petrecut. Omul și numai aducându-și aminte de mărte se îngrozesce și se supără. O deosebită jale cuprinde inimile noastre, când vedem rămășițele pămîntesci ale acelora, cari trăiau odată. Plângând și tânguindu-se cu amar se despart la ușa mormântului inimile, ce se iubiau. Vaete de durere rêsună din gura părinților doioși, căroră mărtea le-a răpit pe iubiții lor fii. Cuvinte jalnice și sfâșietore de inimi rostesc veduva, care-și petrece pe iubitul ei soț etc.

Dar pentru-ce tôte aceste?

Nu ni se cuvîne năuc credincioșilor să tremurăm înaintea morții și să ne tânguim preste măsură la petrecerea consăngenilor și a iubiților nostri la mormânt.

Ce-i drept, e jalnică o despărțire pe un timp mai scurt dar apoi o despărțire cauzată prin mărte! Impetrată inimă ar trebui să aibă acela, pre care mărtea părinților, fraților sau a altor iubiți ai săi nu l'ar mișca deloc. Din punct de vedere creștinesc însă nu e ertat, ca să prindă rădăcini în inimile noastre o prea mare jale, care ușor ne ar due la desperare. Frica, vaetele, suspinele și lacrimile prea multe trebuie să le lăsăm necredincioșilor, pentru-cari mărtea e sfârșitul întregii lor ființe, ără noi creștinii să ne alinăm supărarea și să murim cu inima liniștită, căci scim că nu murim pentru totdeauna, ci numai părăsim pămîntul, pentru-că ne chiamă Domnul, carele ni-a dîs cuvintele: „Eu sunt învierea și viața, cel ce crede întru mine, deși va muri, viu va fi și tot celce este viu și crede întru mine nu va muri în veci“.

Noi scim, că deși murim ărăși ne vom vedea și ne vom recunoșce, cum au recunoscut apostolii pe mântuitorul reinviat. Nu avem deci motiv a ne tângui atât de mult precât se obicinesce pentru mărtea ômenilor, căci petrece se nu potă credința noastră alina supărarea noastră prea mare, pe carea timp și așa o micșorează. Esperința ne arată această, căci cu cât trece mai mult timp la mijloc cu atât supărarea pentru decedații nostri se împuținează. Stul Ambrosie consideră de hulă a deplănge pre cei morți ca pe nîsce perduți pentru totdeauna. El dîce că: „a deplănge pre cei decedați însemnă a te opune legei comune și a nu recunoșce destinațiunea noastră, căci ce potă fi mai nerațional, decât a sci ce ne ascăptă și totuși a nu putea suporta aceea, când se (întemplă) realizează“.

Afară de aceea esperința de tôte dîlele ne arată că lumea această e plină de năcasuri și suferințe, pentru ce să ne frîntăm deci când mărtea scapă pe consăngeni nostri de acele suferințe?

Prorocul David se tânguia pentru-ce călătoria sa aci pe pămînt e prea lungă. Asemenea și Ieremie deplănge născerea sa cu cuvintele „Vai mie maică pentruce mai născut“ (Ierem. XV 10).

Dacă așadar bărbaiții sînți fug de viața această, ce să facem noi, cari simțim cum nîsce împovorează viața cu greutatea păcatelor și de di.

Cumcă mărtea nu e nenorocire pentru om ci din contra un mijloc de scăpare de amărăciunile lumii acesteia se vede și din cuvintele, ce lea adresat Dumnezeu protopărintelui nostru după călcarea voiei sale (Facere III. 17): „Pentru-că ai mîncat din lemnul, care am poruncit ție ca dintru cela unic să nu mîncăci — spini și polomită va răsări ție (pămîntul) și vei mîncea erva pămîntului. În sudorea feței tale vei mîncea pînea ta „pînea“ te vei întorci în pămînt, din care ești luat, adevă pînea mărtea te va elibera de spiniile lumii, de grigile timpului. Dacă mărtea ar fi o pedepsă pentru om ar fi dîs Ddeu: „Fiind că ai mîncat din pomul oprit să te întorci în pămînt, ără nu „să mînci în sudorea feței tale pînea ta, pînea etc.“ (Ambrosiu).

Din cele dîse e evident, că mărte a nutrebue să ne însufe frică și să ne amărăscă prea tare inimile, căci năuc

spune apostolul Pavel, că Christos prin învierea lui a rupt legăturile morții (I Corint. XX 20). „Eară acum Christos s'a sculat din morți, începătura morților sau iăcut“.

Așa dar noi creștinii trebuie să așteptăm mărtea liniștiți, basându-ne pe credința în învierea morților *) pe carea în cele următore ne vom încerca a o espune pe basa mai multor doveți scese mai ales din scrierile sînțior părinți I Chrisostom, Athenagora și Ambrosiu.

(Va urma

Raport

despre cursul estra-ordinariu pentru lucrul de mână, ținut în feriile de vară ale anului 1890 în „Seminariul Andreian“ din Sibiu.

(Incheiere).

II.

Ătă d-lor însemnătatea lucrului de mână pentru scôla și poporul nostru.

Deci considerând importanța acestui obiect, arătată și în partea a II-a a acestui raport și având în vedere reușita splendidă a cursului pentru lucrul de mână, pe care părintescii nostri superiori l'a înființat, precum și jertfele făcute cu susținerea acestui curs de prea veneratul consistoriu archidieceșan îmi iau voie a face următorea propunere, pentru me rog a se ridica la valoare de conlus:

Reuniunea învățătorilor români gr. or. din districtul XI al Făgărașului esprimă cea mai căldurosă mulțămîtă Escelenției Sale Inaltpreasăntitului Domn archiepiscop și metropolit al nostru Miron Romanul și Preaveneratului consistoriu archidieceșan gr. or. pentru înființarea și susținerea cursului pentru lucrul de mână din vara anului acestuia;

și considerând că importanța acestui obiect pentru educațiune în general și în special pentru poporul nostru reclamă imperios, introducerea lui în scôle, această reuniune rögă pe Escelenția Sa dl archiepiscop și metropolit și pe măritul consistoriu archidieceșan, „ca să perpetueze cursul pentru lucrul de mână și în viitoriu“ ca astfel de obiect cât mai curând să se potă introduce în tôte scôlele noastre confesionale de băeți.

Încă o propunere mai am a face onoratei adunări generale și apoi voui incheia.

Considerând, că domnii George Moian și Candid Mușlea, prin zel, muncă și jertfe și-au căștigat multe merite pe terenul răspândirii lucrului de mână, care sunt recunoscut, aprețiate, și premiate;

considerând, că acești zeleeși și neobosiți propagatori ai lucrului de mână sunt fii tractelor, cari se cuprind în raionul reuniunii noastre (Voila-Făgăraș — Rodbav-Agnita) și cu cari ne putem mândri; și mai considerând dispoziția statutelor noastre care sună: „de membrii onorari ai reuniunii se pot alege indiviți gr. or. din patrie, cari și-au căștigat merite pe terenul învățămîntului popular“;

propun, ca pe basa § lui 5 lit. e) din statute, d-nii George Moian, profesor pentru lucrul de mână la seminariul Andreian în Sibiu și Candid Mușlea învățătoriu în Brașov, să se alégă de membrii onorari ai reuniunii noastre*).

Și acum d lor incheiu recomandu-ve încă odată aceste propuneri, și dorind ca acest obiect introdus în scôlele noastre să contribuie la bună starea și înflorirea iubitului nostru popor român.

Mai observ, ca incheere, că ar fi fost să dăm în această dare de sémă și arătarea modalității introducerei, forme și rezervelor, cu cari să-l practicăm în scôlele noastre, dar acestea le las pentru cei cu mult mai competenți decât mine ca noi, în această materie.

Vă mulțamesc, domnilor, pentru atențiunea ce mi-ați acordat, care este cea mai mare remunerațiune a ostanelor împreunate cu compunerea acestei modeste lucrări și termin dîcînd: „Înainte cu Ddeu pe tôte terețele, ce ne stau deschise“!

Făgăraș, 25 Octobrie, 1890.

Ioan Berescu
învățătoriu.

Convocare.

În sensul § lui 12 al statutelor „Reuniunii femeilor române din Sibiu“ se convocă prin această pe diua de Duminecă în 24 Februarie (8 Martie) 1891 la 4 ore după amăzi.

a XXI. Adunare generală ordinară

în localul societății de lectură română din Sibiu (Piața mare Nr. 4 etagiul I).

Obiecte:

1. Raportul comitetului.
2. Esaminarea socotelilor pe anul 1890.
3. Propuneri eventuale.

Toți p. t. membrii ai Reuniunii sunt rugați a participa la această adunare generală.

Sibiu, în 9 Februarie (28 Ianuarie) 1891.

Maria Cosma,
presidentă.

Octavian Rusu,
secretariu.

*) A trupului, căci sufletul fiind nemuritoriu nici mărte nici învie.
*) După-cum se potă vedea din procesele verbale ale și dințele acestei reuniuni, aceste două propuneri s'au primit cu unanimitate, și cu mare entusiasm. Nota aut.

Avis.

Domnii reprezentanți români, în congregațiunea municipală sibiană, se invită la o conferință ce va avea loc Luni 2 Martie st. n. a. c. la 5 ore după prânz în localitățile casinei române.

Obiectele:

Alegerea președintelui și preconsultarea celor pertractănde în congregațiunea din 4 Martie a. c.

Sibiu, în 27 Faur 1891.

Pentru biroul clubului:

Ioan de Preda.

Varietăți.

* (Avis și invitare) Comitetul arangiator dela balul Reuniunii femeilor române, va arangia în 7 Martie st. n. a. c., în sala otelului la „Împăratul roman“ o întrunire cu joc, la care se invită pe calea această cu tôte onóra p. t. toți aceia, cari au fost invitați la balul Reuniunii femeilor române din ăst an.

Inceputul precis 8 ore sêra.

Musica o prevede capella regimentului c. și r. de infanterie Nr. 31.

Bilete de intrare, de persoană a 1 fl., de familie a 2 fl. se rescumpără sêra la cassă.

Venitul curat se va folosi pentru scopurile scôlei elementare de fete din loc. Comitetul.

* (Kulturegylet în Cluș). Esistența așa numitulul „Kulturegylet“ o motivază prezentul și potă o va motiva și viitorul. Joi s'a ținut în Cluș adunarea românilor alegători, cari au protestat sêrbătorește contra monstruosului proiect despre asilele de copii. Pe acest timp o colectivitate de jidano-magiari și renegați de tot soiul, armați cu băte, cio-mege și petrii au provocat scandaluri barbare înaintea salei, unde românii voiau să-și esercieze dreptul de cetățeni. Petriile au sburat în sală și în capetile cetățenilor, cuvintele batjocoritoare le-au împrăsciat vîntul în tôte părțile lumii, ca atît mai bine să fie ele un momento acelora, cari nu sciu încă de cultura magiară. Dar românii și-au vedut de trebă. Scena însă nu s'a terminat. Sara a fost bal românesc. Din tôte părțile se iviau cete de haitași care se ațineau la respântiile stradelor, pîn ce au spart ferestrele frunțurilor români din Clușiu. A fost strașnică scena și ea va rămâne neperitoare. Foile care au agitat și au pus la cale publicul se pot felicita. Mai sci, că n'aveni vremea ca și noi se sprijinim după puteri Kulturegylet, ca cu atît mai vîrtos se-și potă afirma pute-rea civilisătoare magiară. ?!

* (Himen). Maria Mosora din Seliște și Nicolae Stroia din Galeș anunță căsătoria lor, ce se va celebra Duminecă în 17 Februarie (1 Martie) 1891 la 1 1/2 ore d. a. în biserica greco-orientală din Seliște.

* (Botezat cu apă din Iordan.) Un jurnalist berlines, dîce că i s'a comunicat de cătră consilierul consistoriului Dryander, că prințul Ioachim, cel din urmă copil al împăratului Wilhelm, a fost botezat cu apă din riul Iordan. O ore-care cantitate din această apă se păstrează la farmacia castelului regal.

* Proiectul despre jurisdicțiune aconsulară a fost primit pentru deșabere specială cu o majoritate de 188 voturi contra 102 voturi. Ministrul Szilágyi a fost des intrerupt de opoziție în vorbirea sa, încât abia a putut să-și continue firul vorbirei. Turburarea în partidele opoziționale este mare, ele se felicita de învingătore.

* Partidul guvernamental a luat spre sciință raportul despre starea învățămîntului și despre pensionarea învățătorilor.

* (Necrolog.) Veteranul paroch Nicolau Berlușiu din Mogoș, valea Barnei, după lungi și grele suferințe ș'a dat nobilul seu suflet în mânilor Atotputernicului creatoriu, eșind dintre cei vii în 6/2 a. c. în etate 69 ani ai vieții și 50 ani de servițiu la altariul Domnului. Pe defunctul îl deplâng ficele sale Elena, Maria și Anna, ginerii și surorile defunctului Maria, Flóre și Văsinca precum și o mulțime de nepoți și strănepoți și alți consăngeni. În mormântarea a fost demnă de viața acestui bărbat. Fiei țărâna ușoră!!

Un participante

Mulțămîtă publică.

Dl Georgiu Șandor mare proprietariu a binevoit a dona scolarilor sêrmani, cari frecuentază scôla noastră confesională din Murăș-Cuieșdiu cărți, tablîțe creóne, pene, hârtie, caiete și alte recuisite necesarii în scôla în valóre de 42 fl., pentru care binevoitóre donațiune în numele părinților și al elevilor mei aduc cea mai ferbinte mulțămîtă sus numitului donator, dorind ca Dumnezeu să-l țină la mulți ani și să aște vrednici imitatori.

Murăș-Cuieșdiu, la 24 Februarie, 1891.

Georgiu Demian,
învățătoriu.

Nr. 492

[36] 1-3

CONCURS.

Pentru întregirea parohiei de clasa a III-a Borgo-Mijloceni din protopresbiteratul Bistriței, se scrie prin această concurs cu termenul de 30 zile dela prima publicare.

Venitul acestei parohii face la an calculat în bani 405 fl. v. a. Informațiuni mai deaprobe se pot căpăta dela oficiul protopresbiteral subsemnat.

Concurenții au a-și înainta suplcele lor instruite conform legilor din vigore, până la termenul susindicat, la oficiul protopresbiteral gr. or. al tractului Bistriței.

Borgo-Bistrița, 30 Decembre, 1890. În conțelegere cu comitetul parochial.

Simeon Monda,
protopresbiter.

Nr. 8.

[33] 3-3

CONCURS.

Devenind vacantă parochia de clasa a III-a Hidis, protopresbiteratul gr. orient. al Turdei, pentru întregirea acestei parohii se scrie concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare a concursului în „Telegraful Român.”

Emolumentele împreunate cu acest post de paroch, care constau din venitele obicinuite preotesci, după calculul mediu a lor cinci ani din urmă, dau un venit anual de 465 fl. sigur.

Doritorii de a concurge la acest post de paroch, cari se pot informa despre starea parohiei la oficiul parochial și la subsrisul oficiu protopresbiteral,

au a-și substerne concursese lor instruite conform regulamentului pentru parochii, în termenul susindicat la oficiul protopresbiteral gr. or. al Turdei per Gyéres, în Agârbiciu.

Oficiul protopresbiteral gr. orient. al Turdei în conțelegere cu comitetul parochial respectiv.

Agârbiciu, 1 Februaru, 1891.

Petru Roșca,
protopresb.

Nr. 90/891.

[37] 1-1

Publicațiune.

În sensul § 124 din procedura judecătorească în cauze matrimoniale se aduce la cunoștință publică că Maria Tomi Bucșan din Sibiel prin sentința consitorială din 16 Ianuaru a. c. Nr. 203 B. s'a despărțit total de pribejitul iei bărbat Petru Mateiu tot din Sibiel.

Seliște, 1 Februaru, 1891.

Oficiul ppresbiteral gr. or. al Seliștei.

Dr. Nicolau Maier,
ppresbiter

Sz. 606/891 polg.

[35] 1-3

Hirdetmény.

Az erzsébetvárosi királyi törvényszék köz-hírré teszi, hogy Bábahalma község italmé rési jogának arányosítása iránti ügyében az érdemleges tárgyalás megtartása végett határidőül **1891 Aprilis hó 4-ik napjának délelőtt 9 órája** ezen kir. törvényszék hivatali helyiségébe kitűzte és eljáró biroul Bátor Apor Zoltán királyi törvényszéki birót kiküldötte; mely határra összes érdekelték azzal idéztetnek meg, hogy ki maradásuk a tárgyalás megtartását akadályozni nem fogja.

Az erzsébetvárosi kir. törvényszéknek 1891 Február hó 16-án tartot üléséből

Vén András.
elnök

V. Jakab.
jegyző

O specialitate necomparabilă
între toate apele minerale alcalin-acide din monarhia și străinătate

este
apa minerală de
„Répát“

care în urma compoziției pre ferice a părților sale minerale și a conținutului estra-ordinar în acid-carbonic se bucură de o valoare medicinală foarte mare și de un renume universal neîntrecut.

Apa minerală de „Répát“ se întrebuintează ca medicament cu cele mai strălucite succese în contra conturbărilor de mistuire, în contra stărilor catarhalice a stomachului și a organelor respirătoare, în contra maladiilor rinichilor și a beșicii etc. are un efect admirabil la secrețiunea udatului și este recunoscut ca remediu salvator neprețuibil.

➡ **Cel mai curat și binefacătoriu product natural.** ➡

➡ **Ca borviz adecă beut cu vin.** ➡

nu se pôte compara această apă escelentă cu nici o altă apă minerală a continentului.

➡ **Șampagnul apelor minerale.** ➡

În urma acestora me vęd îndemnat a recomanda apa minerală de „Répát“ nu numai ca pe o beutură prea plăcută răcoritoare ci și ca pe un escelent medicament și ca cel mai sigur remediu preservativ în contra tuturor maladiilor al organismului intern fie-căruia consument înțelept precum și pentru copii spre întrebuintarea dănilică cu cea mai mare căldură și conșciențitate.

Apa minerală de „Répát“ umplută în flacone elegante de 1/2 și 1/1 litru mărime să găsesce totdeuna în calitate prospete și veritabilă în Depoul subsemnatului de expedițiune în Brașov (Transilvania); ér în Sibiu la domnul I. K. Misselbacher și toate birturile mai însemnate.

Cu totă stima
Administrațiunea isvorului
Josef Görgy.

[27] 3-20

Mersul trenurilor pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Octobre 1890.

Budapesta—Predea					Predeal—Budapesta					Budapesta—Arad—Teiuș					Teiuș—Arad—Budapesta					Copșa mică—Sibiu					
Tren	Tren	Tren	Tren		Tren	Tren	Tren	Tren		Tren	Tren	Tren	Tren		Tren	Tren	Tren	Tren		Tren	Tren	Tren	Tren		
accele-	accele-	de	de		accele-	de	de	de		accele-	de	de	de		accele-	de	de	de		accele-	de	de	de		
rat	rat	per-	per-		rat	per-	per-	per-		rat	per-	per-	per-		rat	per-	per-	per-		rat	per-	per-	per-		
		sone	sone			sone	sone	sone			sone	sone	sone			sone	sone	sone			sone	sone	sone		
Viena	8.25	8.—	10.50	—	Bucuresci	7.35	—	—	4.45	Viena	8.—	10.50	3.52	—	Teiuș	—	—	—	12.59	4.51	Copșa mică	4.05	10.47	7.10	
Budapesta	9.25	2.—	7.35	6.10	Predeal	1.08	—	4.10	9.12	Budapesta	2.—	8.15	9.40	—	Alba-Iulia	—	—	—	1.39	5.27	Șeica mare	4.35	11.17	7.43	
Szolnok	11.22	4.05	11.07	9.28	Timiș	1.37	—	4.50	9.41	Szolnok	4.20	11.18	1.02	—	Viñul de jos	—	—	—	1.56	5.44	Lómneș	5.16	11.58	8.27	
P. Ladány	1.07	5.46	1.20	11.38	Brașov	2.13	—	5.50	10.17	Arad	8.10	3.50	5.27	—	Șibot	—	—	—	2.23	6.06	Ocna	5.47	12.29	8.59	
Oradea-mare	2.24	7.01	3.02	1.51	Feldiára	2.43	4.00	—	10.32	Orăștia	2.20	4.10	5.50	—	Orăștia	—	—	—	2.49	6.28	Sibiu	6.10	12.52	9.23	
Mező-Telegd	2.32	7.11	3.09	2.06	Apașa	3.12	4.44	—	11.18	Glogovaț	2.34	4.22	6.02	—	Simeria (Piski)	—	—	—	3.37	6.56					
Rév	3.02	7.41	3.48	2.46	Ágostonfalva	3.32	5.20	—	11.30	Györök	3.05	4.46	9.23	—	Deva	—	—	—	3.53	7.26	Sibiu	7.35	4.34	9.50	
Bratca	3.33	8.16	4.31	3.40	Homorod	3.47	5.47	—	11.51	Pauliș	3.23	4.58	6.34	—	Branicica	—	—	—	4.18	7.48	Ocna	8.02	4.58	10.14	
Bucia	—	—	4.54	4.03	Hașfalău	4.20	6.35	—	12.27	Conop	3.39	5.16	6.52	—	Ilia	—	—	—	4.43	8.10	Lómneș	8.30	5.25	10.40	
Ciucia	—	—	5.14	4.25	Sighișora	5.45	8.12	—	1.59	Bérvava	—	—	—	—	Gurasada	—	—	—	4.53	8.20	Șeica mare	9.05	5.55	11.10	
Huedin	4.26	9.05	5.40	4.51	Elisabetopole	5.45	8.47	—	1.59	Soborșin	—	—	—	—	Zam	—	—	—	5.21	8.48	Copșa mică	9.34	6.20	11.35	
Stana	4.58	9.35	6.22	5.32	Mediaș	6.12	9.29	—	2.32	Bérvava	—	—	—	—	Soborșin	—	—	—	5.56	9.17					
Aghireș	—	—	6.38	5.49	Copșa mică	6.46	10.32	—	3.13	Zam	—	—	—	—	Bérvava	—	—	—	6.46	9.54					
Ghirbou	—	—	6.59	6.17	Micăsasa	6.48	10.42	11.47	3.18	Gurasada	—	—	—	—	Conop	—	—	—	7.02	10.09					
Nadișul ung.	5.49	—	7.24	6.44	Blaș	7.22	11.37	12.32	3.33	Ilia	—	—	—	—	Radna-Lipova	—	—	—	7.22	10.38					
Cluș	6.02	10.35	7.39	7.04	Crăciunel	7.22	11.37	12.32	4.03	Branicica	—	—	—	—	Györök	—	—	—	7.54	9.51	Cucerdea	2.55	8.20	2.56	
Apahida	6.12	11.02	7.54	8.30	Teiuș	7.51	12.23	1.06	4.36	Deva	—	—	—	—	Glogovaț	—	—	—	8.14	10.18	Cheța	3.25	8.53	3.26	
Ghiriș	6.27	11.23	8.11	8.55	Aiud	7.58	1.23	1.30	5.06	Simeria (Piski)	—	—	—	—	Arad	—	—	—	6.24	8.03	Ludoș	3.41	9.11	4.42	
Cucerdea	7.30	12.42	9.18	10.31	Viñul de sus	8.15	1.50	1.54	5.24	Orăștia	—	—	—	—	Șibot	—	—	—	6.53	8.26	M. Bogat	3.56	9.39	3.57	
Ujóra	—	—	1.25	9.56	Ujóra	—	—	—	2.20	Viñul de jos	—	—	—	—	Szolnok	—	—	—	7.06	8.38	Cipeu-Iernut	4.33	10.18	4.34	
Viñul-de-sus	—	—	1.33	10.02	Cucerdea	8.45	2.46	2.39	6.08	Alba-Iulia	—	—	—	—	Budapesta	—	—	—	7.45	9.05	Kerelô-Sz.-Pál	4.48	10.34	4.49	
Aiud	8.1	1.55	10.22	12.02	Ghiriș	9.16	3.33	3.15	6.47	Teiuș	—	—	—	—	Viena	—	—	—	7.45	9.05	Nireșteu	5.11	10.58	5.12	
Teiuș	8.37	2.14	10.39	12.26	Apahida	—	—	—	7.52	Simeria (Piski) — Petroșeni	—	—	—	—	Petroșeni — Simeria (Piski)	—	—	—	7.20	1.40	6.05	Oșorheiu	5.30	11.17	5.31
Crăciunel	—	—	2.49	11.20	Cluș	10.36	6.05	4.53	8.10	Simeria	—	—	—	—	Petroșeni	—	—	—	7.22	9.16	Copșa mică	5.46	—	5.46	
Blaș	9.14	3.02	11.36	2.11	Nadișul ung.	10.48	6.26	5.32	8.30	Streiu	—	—	—	—	Petroșeni	—	—	—	7.38	9.32	Cucerdea	7.25	—	7.25	
Micăsasa	—	—	3.33	12.04	Ghirbou	—	—	—	8.50	Simeria	7.17	11.28	3.50	Streiu	—	—	—	7.38	9.32	Reghinul-săs.	—	—	—		
Copșa mică	9.49	3.48	12.23	3.23	Aghireș	—	—	—	9.05	Streiu	7.54	12.12	4.32	Hațeg	—	—	—	7.38	9.32	Reghinul-săs., Oșorheiu-Cucerdea					
Mediaș	10.07	—	12.39	3.46	Stana	—	—	—	9.19	Hațeg	8.45	1.08	5.20	Pui	—	—	—	7.38	9.32	Reghinul-săs	—	8.25	8.15		
Elisabetopole	10.30	—	1.08	4.27	Huedin	12.01	8.27	6.43	Crivadia	—	—	—	—	Pui	—	—	—	7.38	9.32	Oșorheiu	—	10.—	9.53		
Sighișora	11.06	—	1.50	5.39	Ciucia	12.31	8.49	7.12	Banița	—	—	—	—	Hațeg	—	—	—	7.38	9.32	Nireșteu	7.44	6.14	10.39		
Hașfalău	11.21	—	2.06	6.02	Bucia	—	—	—	10.41	Petroșeni	—	—	—	—	Glogovaț	—	—	—	7.38	9.32	Kerelô-Sz.-Pál	8.07	6.37	11.02	
Homorod	12.37	—	3.20	7.51	Bratca	—	—	—	11.13	Arad — Timișora	—	—	—	—	Arad	—	—	—	7.38	9.32	Cipeu-Iernut	8.29	6.58	11.23	
Ágostonfalva	—	—	3.56	8.36	Rév	—	—	—	11.32	Arad	—	—	—	—	Teiuș	—	—	—	7.38	9.32	M. Bogat	9.02	7.28	11.53	
Apașa	1.26	—	4.19	9.10	Mező-Telegd	1.10	10.04	7.51	11.32	Arad-nou	—	—	—	—	Timișora — Arad	—	—	—	7.38	9.32	Ludoș	9.35	7.41	12.06	
Feldiara	1.47	—	4.44	9.44	Oradea-mare	1.36	10.41	8.17	12.07	Németh-Ságh	—	—	—	—	Timișora	—	—	—	7.38	9.32	Cheța	9.51	7.57	12.22	
Brașov	2.23	—	5.20	10.31	P. Ladány	2.01	11.06	8.42	12.41	Vinga	—	—	—	—	Arad	—	—	—	7.38	9.32	Cucerdea	10.23	8.25	12.50	
Timiș	2.33	—	5.30	9.48	Szolnok	2.08	1.19	8.47	1.09	Orczifalva	—	—	—	—	Simeria (Piski) — Hunedóra				7.38	9.32					
Predeal	3.15	—	6.14	11.23	Budapesta	3.31	3.31	10.09	3.03	Mercizfalva	—	—	—	—	Simeria (Piski)	—	—	—	7.38	9.32					
Bucuresci	3.47	—	6.45	12.08	Viena	5.11	6.35	11.51	5.10	Timișora	—	—	—	—	Cerna	—	—	—	7.38	9.32					
	9.30	—	11.35	—		7.15	6.50	1.55	8.15		—	—	—	—	Hunedóra	—	—	—	7.38	9.32					
						1.40	3.—	7.20	6.5																

Nota: Numerele cele grase înseamnă orele de nôpte.